

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 396/2022-8

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Petra Straku (sudca spravodajca) a sudcov Roberta Šorla a Martina Vernarského v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], t. č. [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], proti postupu Okresného súdu Bratislava IV v konaní sp. zn. 3T/15/2019 po podaní dovolania a postupu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v konaní sp. zn. 1Tdo/48/2021 takto

r o z h o d o l :

1. Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**
2. Žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred Ústavným súdom Slovenskej republiky **n e v y h o v u j e .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Skutkové východiská

1. Sťažovateľ sa neúplnou ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 17. júna 2022 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Sťažovateľ navrhuje prikázať najvyššiemu súdu konať bez zbytočných prieťahov, priznať primerané finančné zadosťučinenie a ustanoviť mu právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom.

2. Ústavný súd vlastným šetrením zistil, že na základe obžaloby prokurátora Krajskej prokuratúry v Bratislave podanej 25. februára 2019 okresný súd rozsudkom č. k. 3T/15/2019 z 27. februára 2020 uznal sťažovateľa, ako aj ďalších dvoch spoluobžalovaných za vinných zo spáchania obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi. Sťažovateľovi uložil trest odňatia slobody v trvaní 16 rokov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s maximálnym stupňom

stráženia. Okresný súd sťažovateľovi uložil trest prepadnutia majetku a ochranný dohľad v trvaní dvoch rokov

3. Krajský súd v Bratislave na základe podaných odvolaní obžalovaných rozsudkom č. k. 2To/27/2020 z 24. júna 2020 prvostupňový rozsudok zrušil v celom rozsahu a sťažovateľa (ako aj spoluobžalovaných) uznal za vinného zo spáchania obzvlášť závažného zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi. Sťažovateľovi uložil trest odňatia slobody v trvaní 15 rokov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s maximálnym stupňom stráženia. Krajský súd sťažovateľovi tiež uložil trest prepadnutia majetku a ochranný dohľad v trvaní dvoch rokov. Rozsudok krajského súdu nadobudol právoplatnosť 24. júna 2020.

4. Sťažovateľ doručil 16. marca 2021 okresnému súdu dovolanie proti rozsudku krajského súdu založené na dôvodoch podľa § 371 ods. 1 písm. c), e), g) a i) Trestného poriadku.

II.

Argumentácia sťažovateľa

5. Sťažovateľ 16. mája 2022 adresoval najvyššiemu súdu sťažnosť na prieťahy v dovolacom konaní. Najvyšší súd prípisom z 1. júna 2022 sťažovateľovi oznámil, že spis mu bol okresným súdom predložený 15. októbra 2021, vec bola pridelená sudcovi spravodajcovi 15. decembra 2021. Rovnako bolo sťažovateľovi oznámené, že v jeho veci ešte nebolo rozhodnuté z dôvodu prednostného rozhodovania vo väzobných veciach (o opravných prostriedkoch), ako aj sporov o príslušnosť podľa ustanovení Trestného poriadku, pričom v jeho veci neboli zistené zbytočné prieťahy. Sťažovateľ takýto prístup označil za neakceptovateľný. Poukazuje pritom na množstvo doplnených dôkazov, ktorými by dokázal preukázať pofidérnosť konania orgánov činných v trestnom konaní. Ďalším dôvodom, pre ktorý je včasne rozhodnutie o dovolaní pre sťažovateľa dôležité, je uloženie trestu prepadnutia majetku, ktorý žiadnym spôsobom nesúvisí so spáchanou trestnou činnosťou.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

6. Podľa ustálenej judikatúry ústavného súdu o zjavne neopodstatnenú ústavnú sťažnosť ide vtedy, keď napadnutým postupom alebo napadnutým rozhodnutím príslušného orgánu verejnej moci nemohlo dôjsť k porušeniu základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok príčinnej súvislosti medzi označeným postupom alebo rozhodnutím príslušného orgánu verejnej moci a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnenú preto možno považovať ústavnú sťažnosť, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistí žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, realnosť ktorej by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (I. ÚS 348/2019).

III.1. K namietanému postupu okresného súdu:

7. Ústavný súd predovšetkým poukazuje na uznesenie č. k. III. ÚS 586/2021 z 28. októbra 2021, v ktorom sa zaoberal jeho predošlou ústavnou sťažnosťou a ktorou namietal postup okresného súdu po podaní dovolania. Z upovedomenia najvyššieho súdu z 1. júna 2022 je zrejmé, že už v čase rozhodovania o prvej ústavnej sťažnosti sťažovateľa (28. októbra 2021) sa spis nachádzal na najvyššom súde (predložený 15. októbra 2021). Z uvedeného teda vyplýva, že od predošlého rozhodnutia o ústavnej sťažnosti sťažovateľa sa intenzita namietaného porušenia uvedených práv sťažovateľa namietaným postupom okresného súdu nezmenila, preto ústavný súd v tejto časti ústavnú sťažnosť sťažovateľa odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „ZoÚS“) pre jej zjavnú neopodstatnenosť.

III.2. K namietanému postupu najvyššieho súdu:

8. Ústavný súd posudzoval ústavnú sťažnosť sťažovateľa pri dôslednom rešpektovaní zásady neformálnosti tak, ako to vyžaduje § 39 ods. 2 ZoÚS. Napriek tomu, že ju sťažovateľ spísal sám, keďže nie je zastúpený kvalifikovaným právnym zástupcom, z jej obsahu možno spoľahlivo ustáliť kritiku postupu najvyššieho súdu pre nedostatok včasného rozhodovania potom, ako mu bol okresným súdom 15. októbra 2021 predložený spis.

9. Z judikatúry ústavného súdu vyplýva, že nie každý zistený prietah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (I. ÚS 46/01, I. ÚS 66/02, I. ÚS 61/03, III. ÚS 372/09). V prípade, keď ústavný súd zistil, že charakter postupu všeobecného súdu sa nevyznačoval takými významnými prietahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako zbytočné prietahy v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy, čo platí, aj pokiaľ ide o čl. 6 ods. 1 dohovoru, nevyslovil porušenie základného práva zaručeného v tomto článku (napr. II. ÚS 57/01, IV. ÚS 110/04), prípadne návrhu buď nevyhovelo (napr. I. ÚS 11/00), alebo ho odmietol ako zjavne neopodstatnený (napr. IV. ÚS 221/05, III. ÚS 126/2010, I. ÚS 96/2011).

10. Ústavný súd konštatuje, že sťažovateľom namietané obdobie takmer 15 mesiacov (od podania dovolania 16. marca 2021), počas ktorého bol najvyšší súd nečinný 8 mesiacov z dôvodu prednostného vybavovania väzobných vecí, je síce obdobím nečinnosti, avšak tento prietah, tak ako už najvyšší súd naznačil, nedosahuje intenzitu umožňujúcu konštatovať porušenie práva sťažovateľa na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote. Ústavná sťažnosť je preto v tejto časti zjavne neopodstatnená, čo ústavný súd viedlo k jej odmietnutiu podľa § 56 ods. 2 písm. g) ZoÚS. Ústavný súd však poznamenáva, že toto rozhodnutie nepredstavuje prekážku rozsúdenej veci a pre prípad intenzívnejšej nečinnosti (vrátane času dopadajúceho na postup okresného súdu po podaní dovolania) nie je opatrenie ústavného súdu vylúčené.

11. Sťažovateľ v ústavnej sťažnosti požiadal o ustanovenie právneho zástupcu. Zákonnými podmienkami pre vyhovie takejto žiadosti sú podľa § 37 ods. 1 ZoÚS dôvodné majetkové pomery sťažovateľa, ako aj záver ústavného súdu, že zo strany sťažovateľa nejde o zrejme bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti. Keďže v rámci predbežného prerokovania

ústavný súd bez pochybností dospel k záveru, že ústavnú sťažnosť je potrebné odmietnuť, druhá menovaná podmienka nebola naplnená. Preto žiadosti sťažovateľa ústavný súd nevyhovel.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 30. júna 2022

Peter Straka
predseda senátu